

AMBETANTE TANTES

Een volks blijspel in twee bedrijven

door

BEN BERVOETS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AMBETANTE TANTES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN BERVOETS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/009
ISBN 9789038516295

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 3à4 heren)

ACHIEL:

NAND, zijn knecht:

FLORANCE, de buurvrouw:

MELANIE, één van de ambetante tantes:

FRANCINE, de andere ambetante tante:

DOKTER:

NOTARIS:

(De rollen van de dokter en de notaris zijn eventueel te dubbelen)

DECOR

Een oude kruidenierswinkel. Zicht achter toog en vitrine.

Jardin: deur voordeur. Cour: deur slaapkamer. Centraal een tafel, stoelen een werkblad en wat rommel.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Avond. Achiel in deuropening naar winkel. Spreekt tegen de laatste klant.)

ACHIEL: Ja meiske en ge weet het: op tijd afgieten, vlierbessen siroop bijgieten en zijn eieren in 't zakje houden en nadien goed schudden voor gebruik. Duidelijk zo? En als dat niet helpt kom de nog maar eens terug en de groeten aan de Juul hé.

(winkelbel. Achiel komt de kamer in.)

Allez, dat is weeral gebakken? Dat was de laatste klant vandaag zenne. Pfff amaai, amaai , amaai. *(gaat naar kast)* Wat zullen weeral gaan eten vandaag. Och ja, ik kan eerst een goed kommeke koffie drinken.... Lap, het wilt weer lukken, de koffie is op. 't Is mijn dag weer zenne. Allez, dan maar nen druppel en een knoeft brood. Dat zal ook wel smaken zeker.... *(tegen de foto van zijn overleden vrouw)* Allez Roza... schol hé ... Ha ja en nu nog ene voor u. Schol. *(Gaat naar de broodtrommel)* Godverdomme, daar hebben de muizen de vierdaagse in gereden. Brood zei hij en hij viel dood. Pfff. *(Gaat zitten. Doet het deksel van de pan. Er zit nog wat spekvet van gisteren in. Hij neemt een rest brood een sopt de knoeft erin en begint het met veel gesmak op te eten.)* Miljaarde, de winkel is nog niet op slot. *(Gaat naar de winkel.)*

(Ondertussen is zijn knecht Nand langs de voordeur binnengekomen. Nand heeft brood, eieren zo bij en legt dit op tafel. Achiel komt weer binnen maar ziet Nand niet en Nand ziet hem niet. Plots keren ze zich om en schrikken van elkaar. Nand laat een ei vallen)

NAND: Die zullen we niet meer moeten opeten, geloof ik.

ACHIEL: Nand, potverdekke.

NAND: Ben ik zo lelijk baas?

ACHIEL: Nee, maar gij kunt ne mens nogal laten verschieten. Gij zijt toch nen ezel zenne.

NAND: Omdat ik een ei laat vallen.

ACHIEL: Nee, omdat gij zo stil binnenkomt. Allez, raap dat op voordat het in de vloer plakt. En van waar komt ge nu? Ik had je helemaal niet meer verwacht.

NAND: Hoe, ge hadt mij niet meer verwacht? En ik woon hier in?

ACHIEL: Ja, dat waar. Och mijn kop dat is precies ne klomp oude kaas. Het een gat naast het andere. Ik vergeet alles tegenwoordig.

NAND: Dat valt nu nogal mee.

ACHIEL: Vanwaar komt ge feitelijk?

NAND: Maar baas, ik heb u toch gezegd dat ik nog naar de post moest en dan zou ik zo ineens langs de winkel gaan.

ACHIEL: Langs de post? Om wat te doen?

NAND: Om koffie te gaan halen. Ze hebben daar hele goede koffie.

ACHIEL: Koffie? Sinds wanneer verkopen ze nu koffie op de post?

NAND: Da's nogal dure zenne.

ACHIEL: Nand, zijt ge nu weer met mijn voeten aan 't spelen.

NAND: Dat zou ik niet durven. Trouwens, gij hebt zweetvoeten, dus ga ik zeker niet met uw voeten spelen.

ACHIEL: Jamaar wat is nu... Gij kunt nu eens nooit serieus doen. Verkopen ze nu koffie bij de post, ja of nee.

NAND: Allez baas, nu geloof ik toch echt dat er iets los zit bij u. Koffie bij de post en eieren bij de bloemenwinkel zeker.

ACHIEL: Zeg, wat zijt gij nu allemaal uit uw frak aan 't slagen?

NAND: Ik moest toch van u langs de post om die recommandé te gaan halen.

ACHIEL: Ja 't is al lang goed. Wat hebt ge nu allemaal bij?

NAND: Ha, van alles. Brood, koffie en eieren. Allez, die had ik bij. Daar is de vloer van mee aan 't eten. Maar gelukkig heb ik er nog genoeg over. Ja, neem me niet kwalijk maar ik heb dan afwas van deze morgen nog niet gedaan zenne. Maar deze pan zal nu wel genoeg getrokken hebben in dat zeepsop, dat ik ze kan afwassen.

ACHIEL: Wat? Zat er zeepsop in deze pan?

NAND: Ja, da's nog iets dat ik van mijn bomma geleerd heb. Eerst goed laten weken en dan hebt ge die maar uit te vegeen..

ACHIEL: Zeg dat niet waar is hé! Luister, vandaag heb ik geen goesting om eieren te eten zenne. De eieren komen mijn oren bijna uit.

NAND: Wat gaan we dan eten?

ACHIEL: Nen boterham met confituur. Maar geen eieren.

NAND: En ik moest eieren gaan halen.

ACHIEL: Nand, ge doe wat ge wilt, maar ik wil geen eieren. Ik ben precies een kieken. Al goed dat ik nog niet kakel. Dus geen eieren.

NAND: Amai zeg, ik heb het wel gehoord zenne. Nen boterham met...

ACHIEL: Confituur.

NAND: Hier, maakt gij koffie, dan zal ik wel de tafel zetten.

ACHIEL: De tafel staat al. Al bijna 30 jaar staat die tafel al op dezelfde plaats.

NAND: Ik bedoel wel de tafel dekken hé.

ACHIEL: Wat? Dekken? Pakt dan ne goeie ezel, maar niet mijn tafel en zeker niet waar dat ik bij ben!

NAND: Alstublieft baas, ik ga de tafel opdekken... het eetgerei voorzien.

ACHIEL: Ja spreekt dan wat duidelijk hé. *(Pakt waspoeder en gooit het in de koffiepote)*

NAND: Wat doet gij nu?

ACHIEL: Wat een stomme vraag is dat nu? Wat doet gij nu? Wat doe ik nu? Koffiezetten, is dat zo iets raars.

NAND: Koffiezetten? Ge zegt toch koffiezetten.

ACHIEL: Zeg, ze hebben mij toch nooit gezegd dat gij doof waart? Ja, ik ben koffie aan het zetten. Hebt gij nog nooit iemand koffie zien zetten? Awel hierzie, dit is de pot en dat is de koffie. Men neemt een koffielepeltje koffie en men doet dat in het koffiefiltertje. Vervolgens gaat men weer een lepeltje....

NAND: Wacht....

ACHIEL: Dat is te veel hé? Awel, voor mij is dat juist goed.

NAND: Ja maar, ge hebt het waspoeder vast?

ACHIEL: Ja en dan? Eu..... ik wil eerst de pot uitwassen hé... *(kijkt verbaasd)*

NAND: En hoe zit dat dan met de koffie?

ACHIEL: Welke koffie?

NAND: Die gij ging maken.

ACHIEL: Awel eu... Ja zeg, ik weet niet meer waar mijne kop staat vandaag.

NAND: Baas, ga nu eens zitten en doe rustig. Voor wat zijt gij nu zo zenuwachtig. Ge weet, tegen mij kunt ge dat zeggen hé.

ACHIEL: Och, het wordt mij allemaal wat teveel denk ik.

NAND: Ge hebt het nog altijd moeilijk met het overlijden van madame hé.

ACHIEL: Ja eu.... Weet gij dat ik daar bijna 40 met samen was. Ons Rozalie. Zo was er maar een. Ik zie ze nog alle dagen hier rondwandelen. Weet gij dat dat mijn eerste en mijn enige lief ooit was. En die verdomde ziekte heeft haar veel te rap van mij weggesleurd. En nu sta ik hier, alleen, met ne kruidenierswinkel die niet fatsoenlijk draait. Pfff.

NAND: Baas, ge hebt mij toch nog.

ACHIEL: Ja ik heb u toch. Maar gij zijt Rosalie niet hé.

NAND: Als ge wilt, dan doe ik wel eens een rokje aan en steek in een paar meloenen in mij hemd zenne.

ACHIEL: Zeg meloenen, zoveel hout had ze nu ook weer niet voor haar deur zenne.

NAND: Ik weet niet, als 't regende kont ge daar toch gaan schuilen.

ACHIEL: Gij wel, gij zijt ze dun gelijk een stopnaald. Zie maar uit, of ze gebruiken u nog als spie om de deur open te houden.

NAND: Ik ben blij dat ge toch nog gevoel voor humor hebt.

ACHIEL: Maar dat was gene humor, dat was heel serieus bedoeld.

NAND: Hé?

ACHIEL: Nu heb ik u liggen hé.

NAND: Jaja, alles doet zeer van 't lachen.

ACHIEL: Hoe? Vindt gij dat niet plezant.

NAND: Om eerlijk te zijn: er zijn plezantere dingen in leven.

ACHIEL: O ja? Wat is er dan zoal plezant.

NAND: Wel eu....

ACHIEL: Wel, waar zit ge nu?

NAND: Ja eu, zeg hé, dat is niet zo gemakkelijk zenne. Maar eu.....

ACHIEL: Weet ge wat gij zijt?

NAND: Ik?

ACHIEL: Ja gij.

NAND: Dat weet ik niet, maar ik kan al denken dat het niet denderend gaat zijn.

ACHIEL: Awel hé... gij hé... gij zijt een.... Och, laat maar zitten.

NAND: Nee, nee, zegt nu maar hé, ge zijt goed bezig. Kom, vooruit met de geit.

ACHIEL: Wilt ge 't echt weten?

NAND: Ja, na 10 jaar met u onder een en hetzelfde dak te wonen wil ik dat weten. Want ik ben al jaren uwe beste vriend; gij hebt mij binnen gepakt toen ik gene nagel had om aan mijn gat te krabben. En al hadt ge het zelf niet breed, ge hebt mij toch binnen gepakt en madame was daar onmiddellijk met akkoord. We zijn altijd als broers met elkaar omgegaan. Dus nu wil ik weten wat gij van mij denkt. Want als gij dat zoveel jaren opgekropt hebt, dan zal dat wel het een en ander zijn.

ACHIEL: Wel eu... ja eu..... Zie eu.... En dan nog... eu..... en dan eu.....eu... ja... eu, dat zal zo wel zijn. Allee eu....denk ik

NAND: Nu weet ik veel zie.

ACHIEL: Ja ik had u dat allemaal eerder moeten zeggen hé.

NAND: Maar ge hebt niks gezegd.

ACHIEL: Nee?

NAND: Nee!

ACHIEL: Dan zal er niks te zeggen zijn.

NAND: Weet ge wat gij zijt?

NAND + ACHIEL: Nen ouwe zeveraar.

ACHIEL: Ha gij denkt er ook zo over.

NAND: Ja.

ACHIEL: Allez, dan zal 't wel waar zijn hé.

NAND: Kunnen we nu eindelijk beginnen aan ons avondeten, want anders kunt ge het morgen bij u ontbijt leggen en dan vreet ge weer zeepsop in plaats van spek me eieren.

ACHIEL: Bah, ik heb zo gene honger meer.

NAND: Daar is iets hé.

ACHIEL: Bijlange niet. Ik heb het momenteel wat moeilijk met mijn eigen maar dat zal wel over gaan.

NAND: Tegen mij kunt ge toch alles zeggen.

ACHIEL: Vergeet het. Ik kruip in mijn bed. Slaap wel hé. (af)

NAND: Ja maar baas, ge weet nog niet wat ik bij heb van de post. Da's weer typisch Achiel hé! Allez, nu moet ik nog wachten tot morgen voordat ik weet wat er in die recommandé staat. Allez, dan zetten we die maar op de kast tot morgenvroeg. Pfff. Amai, dat ziet er hier toch weeral uit hé. Ik zal eerst die pan maar wegzetten

voordat hij er weer van eet. Want tegenwoordig vreet die alles.

(geklop aan de deur)

Potverdomme, is me dat verschieten zeg. Wie kan dat nu nog zijn. Allez, zwanst nu niet... 't is voorbij negen uur. *(opent deur)* Florance, amai wat is t, gij trekt nogal nog kop. Gij hebt precies een 'elfurenlijk' gezien. Kom binnen.

FLORANCE: Is uwen baas thuis?

NAND: Ja, maar hij is al gaan slapen. Hij voelde zich niet in zijn 'talloor', en ge weet als er iets in zijn kop zit moet ge hem niet tegenspreken hé. Zeg, moet ge iets drinken?

FLORANCE: Awel, omdat ge niet afhoudt.

NAND: Hier zie, ne goeie druppel. Dat zal u al direct op uw plooi brengen. Want ge zit met een ei hé. Er is iets gebeurd hé.

FLORANCE: *(drinkt glas in een keer uit)* Hoe weet gij dat? *(Neemt de fles en schenkt zich nog een borrel in. Drinkt in een keer uit en schenkt er nog een derde in)*

NAND: Het laat zich drinken hé?

FLORANCE: Jongen, ge kunt niet geloven hoe goed dat dat doet. Dat gaat naar binnen gelijk fijne olie in een oude machine.

NAND: En op een ander zijn kosten smaakt dat altijd beter hé.

FLORANCE: Tegen wie zegt ge 't, tegen wie zegt ge 't. *(drinkt er nog een)*

NAND: Ja, doe alsof ge thuis zijt.

FLORANCE: *(doet haar schoenen uit en spreidt de benen. Een grote onderbroek wordt zichtbaar)* Hier zie, dat doet toch goed als ge voelt dat ge geliefd zijt.

NAND: Cinema Pathé is gratis vandaag.

FLORANCE: Dat ge voelt dat ge een tweede thuis hebt. Dat doet iets met een mens... *(opnieuw een druppel)*

NAND: Subiet is ze leeg zenne.

FLORANCE: Ja maar dat is niet erg, onder de pompbak staat er nog een.

NAND: Dat kost voor ons ook geld zenne.

FLORANCE: Nu gaat ge toch niet moeilijk doen over een druppeltje.

NAND: Een druppeltje? Ge hebt al bijna heel de fles leeggedronken?

FLORANCE: Als ge hoort wat ik u te vertellen heb, zult ge blij zijn dat ge nog een fles onder de pompbak hebt.

NAND: Ja maar is het dan zo serieus?

FLORANCE: Nog veel serieuzer dan serieus serieus kan zijn.

NAND: Maar vertel nu toch wat ge te vertellen hebt. Ik krijg daar de boebelen van hé!

FLORANCE: Hebt gij boebelen? Ja, dan moet ge naar den dokter hé.

NAND: Nee, ik krijg de boebelen van u.

FLORANCE: Van mij? Ik heb geen besmettelijke ziekte zenne.

NAND: Gaat ge nu vertellen wat ge wilt vertellen, want ik spring bijna uit mijn schoenen.

FLORANCE: Niet doen jongen. Dat kost veel te veel moeite om die terug aan te trekken.

NAND: Florance, ge maakt mij 'zemelachtig' hé.

FLORANCE: Awel da's raar. Dat zegt nu iedereen.

NAND: Florreke, vertel nu wat ge weet, alstublieft.

FLORANCE: Moest ik iets vertellen?

NAND: Daar zijt ge toch voor naar hier gekomen denk ik hé.

FLORANCE: Ja da's juist. Jaja ik moet iets vertellen. Ja, want ik zeg nog tegen die van mij, Charel, zeg ik zo hé, Charel zeg ik, nu moet ge eens weten wat ik te vertellen heb. Als ik dat aan de Achiel moet vertellen wat dat ik te vertellen heb, hetgeen dat ze over hem vertellen, dan zijn de rapen gaar zenne. Dus, ik vertel dat aan de Charel en die zei 'wat'! Ik zeg ja, dat kan tellen hé, wat gaat de Achiel daar van zeggen, zeg ik zo tegen Charel. En ik zeg ja maar, zeg ik zo tegen hem, ik ga dat eerst tegen de Nand vertellen. Zei ik zo tegen hem. Verstaat ge het?

NAND: Florance, gij zijt precies ne politieker, ook altijd maar rond de pot draaien. Gaat ge het nu eindelijk zeggen?

FLORANCE: Amai zeg, gij zijt ongeduldig.

NAND: Niet moeilijk.

FLORANCE: Awel, ik zat in de staminee. Pas op, daar zit ik niet dikwijls. Hoop en al vijf dagen van de vier.

NAND: Ge zat dus in de staminee?

FLORANCE: Hoe weet gij dat? Zat gij daar ook?

NAND: Potverdekke hé.

FLORANCE: Ja maar, als gij daar ook zat moet ik het niet vertellen hé.

NAND: Nee Florance, ik zat niet in de staminee.

FLORANCE: Nee?

NAND: Nee, ik was daar niet.

FLORANCE: Ha nee, da's just. Dat was de Rosse van den Bleke. Die kent ge toch hé.

NAND: Nee, nog nooit van gehoord!

FLORANCE: Jawel.

NAND: Nee, die ken ik niet.

FLORANCE: Jawel, De Rosse van den Bleke. Die met Josfine van achter den hoek is getrouwd.

NAND: Nee, ken ik echt niet.

FLORANCE: Jawel, Josfine van achter den hoek, ze is de nicht van Belle Plastron die met hare grote balkon. Allez, jawel...

NAND: Florance alstublieft, ik ken ze niet. Wilt ge nu vertellen wat ge te vertellen hebt.

FLORANCE: Awel luister. Ik was daar een pint aan het drinken toen daar de De Rosse van den Bleke binnenkwam. En wat die aan 't vertellen was, was echt niet gewoon zenne. Want ik zeg als ze dat moesten weten in de kruidenier dan gaat

er bom barsten. Allez, dat dacht ik zo hé.

NAND: Florance, zeg het nu.

FLORANCE: Wat?

NAND: Wat dat hij vertelde.

FLORANCE: Ah, De Rosse? Awel pas op hé, want ge gaat er van verschieten zenne. Ja ik dacht echt, daar gaat den Achiel zich ne floeren aap van verschieten.

NAND: Maar met wat gaat den Achiel zijn eigen ne floeren aap verschieten, Florance, met wat?

(Achiel komt in slaaphemd naar beneden)

ACHIEL: Wie is dat groot bakkes daar die mij van mijn dagelijkse nachtrust afhoudt?

NAND: Baas, mag ik u voorstellen, de Gazet van Antwerpen. Maar veel heb er niet aan zenne. Ik denk dat het meer een rioolgazetje is.

ACHIEL: Zie Nand, ik heb u al gezegd dat uw flauw moppen soms zo absurd zijn. Ziet gij nu niet dat dat de Flor is.

FLORANCE: Goedenavond Achiel. Allez, goed is nogal veel gezegd als ik u zou vertellen wat dat ik allemaal heb gehoord. Awel dan ben ik zeker dat ge uw valies gaat pakken.

NAND: Ze gaat al 10 minuten iets vertellen, maar ondertussen weet ik nog altijd niet over wat het gaat. Misschien dat gij haar wel aan 't klappen krijgt.

FLORANCE: Ja maar, gij kent ook niemand niet, hoe wilt ge nu dat ik iets uitleg. 't Is toch waar, hé Achiel.

NAND: Kust nu mijn orgel! Da's nu meer dan 10 minuten dat ik aan wachten ben en nu weet ik het nog niet.

ACHIEL: Florance, wat hebt ge te vertellen?

FLORANCE: Gij kent de Rosse van den Bleke hé.

ACHIEL: Die met Josphine van achter den hoek getrouwd is?

FLORANCE: Juist, gij kent hem hé. *(tegen Nand)* Ziet ge het, hij kent hem wel.

ACHIEL: Wie kent die nu niet.

NAND: Ik.

ACHIEL: Jawel, De Rosse van den Bleke die met Josphine getrouwd is, de nicht van Belle Plastron die met hare grote balkon.

NAND: Nee, ik ken die allemaal niet. En mag ik nu weten over wat dat het hier gaat, want anders ga ik slapen zenne.

ACHIEL: Zijt ge moe?

NAND: Nee, maar ik word het moe.

FLORANCE: Van wat dat?

ACHIEL: Vooruit, wat heb ge gehoord.

FLORANCE: Awel ik hoorde... pas op, ik hoorde het maar hé en het komt tenslotte van de Rosse van De

NAND: Dat weten nu zoal onderhand.

FLORANCE: Amai, jullie kunnen ook niet veel verdragen hé. Awel om kort te zijn, die wist te vertellen dat de tantes, allez uw tantes hé Achiel, dat die het huis willen verkopen en u eruit willen zetten. Allez, ik heb het maar van horen zeggen en het kwam van de Rosse.

ACHIEL: Wat!

NAND: Ja maar, kunnen die dat zomaar. En wat dan met de winkel en met ons? Waar moeten wij dan naartoe?

ACHIEL: Nu wordt het tijd dat ik een borrel pak. Jullie ook?

FLORANCE: Nee merci, ik heb nog het een en ander te doen. Maar als ge echt aandringt wil ik er met de gauwte er wel eentje pakken. *(drinkt en staat dan recht)* Allez vooruit, dan ben ik er mee weg hé. Saluut. *(af)*

NAND: Baas... baas...

ACHIEL: Mmmm.

NAND: Baas, wat moet er nu gebeuren? Allez, waar moeten wij naartoe? Wat gaat er ons worden? Van wat gaan wij leven?

ACHIEL: Laat me nu efkens doen jongen. Gij zijt precies een mitraillette. *(Gaat aan tafel zitten zonder een woord te zeggen)*

NAND: En nu?... *(bekijkt Achiel en gaat ook zitten)* ... Hallo ... is er nog iemand thuis?

ACHIEL: Het huis verkopen. Het huis verkopen.... en de winkel dicht.....

NAND: Wat gaan we daar aan doen?

ACHIEL: Het huis verkopen.... en de winkel dicht....

NAND: Nu ben ik zeker, hij is zot geworden. Baas, wat gaan we er aan doen? We kunnen ons toch niet zomaar op straat laten zetten. En dan nog door uw eigen tantes. Ge moet maar durven. Dat zijn echt ambetante tantes.

ACHIEL: Nand, wij moeten heel rustig blijven.

NAND: Rustig blijven, rustig blijven! Gij zijt nu nog beter, gij. We worden op straat gezet en meneer zegt dat we rustig moeten blijven. Awel ik kan dat niet, rustig blijven. Ik vind dat gewoon degoutant. Uw tantes zijn schatrijk en dan willen ze dit hier, het huis, achter uw gat verkopen. Weet ge wat dat zijn? Duitenkliervers, dan zijn dat. Het onderste uit de kan... dat willen die... Ik... ik heb er gewoon geen woorden voor. Twee Japneuzen ja, dat zijn het! In de kerk onze lieve heer van het kruis bidden, maar hun eigen familie op straat zetten... *(tijdens deze uitleg, recht staan)*

ACHIEL: Nand, kalmeer nu, dat heeft allemaal geen avance zenne. U druk maken en uw eigen op stang jagen. Daarbij, we weten nog ineens niet wat er waar van is.

NAND: Maar de Flor is het toch juist komen zeggen.

ACHIEL: Maar wat is er van waar? Ge kent de Flor hé. Die durft u al eens een oor aannaaien.

NAND: Ik vond dat ze heel eerlijk was.

ACHIEL: We zullen morgen wel zien. Het is ondertussen tijd om te gaan slapen.

NAND: Slapen? Kunt gij nu nog slapen. Da's potverdekke om heel de nacht wakker te liggen.

ACHIEL: Er zijn nog geen potten gebroken, dus we kunnen nu nog rustig slapen.

NAND: Daar, hij zenne. Rustig slapen! Anders zijt ge den eerste op u op te jagen en nu dat er echt iets is, gaat gij rustig slapen. Dat versta ik niet.

ACHIEL: Er is zoveel dat gij niet verstaat.

NAND: Ha ja, da's waar. 't Zal aan mij liggen. Gij zijt ook van een goed jaar zenne.

ACHIEL: Ga nu maar slapen en laat me maar effekes alleen. We klappen er morgen wel verder over.

NAND: Allez, vooruit dan maar hé. *(mompelend af)*

ACHIEL: Nand.... Merci.

NAND: Voor wat?

ACHIEL: Nee, zomaar. Merci voor alles. Slaap wel.

NAND: Heu, ja... slaap wel... *(af)*

ACHIEL: Ja pfff. *(pakt nog een druppel en gaat naar de foto van zijn overleden vrouw)*
Roza, ik denk dat we nog voor rare dingen komen te staan. *(drinkt)* Ze hebben ons goed bij onze 'Kloosterstraat'.

(Donker)

Scène 2

(De volgende ochtend. Nand is volop bezig met het ontbijt wanneer Achiel binnenkomt)

NAND: Morgen baas.....

ACHIEL: Mmmm...

NAND: Ik zei morgen baas..... goeiemorgen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze